

Reactie op consultatie

Wijzigingsbesluit diergezondheidsheffing 2020

Relevante informatiebronnen

- [Wijzigingsbesluit diergezondheidsheffing 2020](#)
- Achtergrondinformatie:
 - [Gezondheids- en welzijnswet voor dieren](#)
 - [Besluit diergezondheidsheffing](#)
 - [Diergezondheidsfonds](#)
 - [Earthlings](#)
 - [Dominion](#)
 - ...

De wet(swijziging) en toelichting daarop spreekt over een zogenaamde “diergezondheidsheffing” en “diergezondheidsfonds”. Het stelt diergezondheid voorop kennelijk (of hecht zwaarwegend belang daaraan) en heeft logischerwijs als intentie om dierenleed te beperken.

De meest effectieve preventie tegen dierziekten is het überhaupt niet houden van dieren. Daarom moet de heffing het houden van vee ontmoedigen en moet (met de inkomsten van de heffing) het overstappen naar (duurzame biologische) plantaardige landbouw worden gesubsidieerd. Gegeven de onhoudbare milieuschade die veehouderijen structureel veroorzaken met hun commercie, is het hoog tijd om met de heffing een duurzaamheidsfonds substantieel te financieren, waarmee het door veehouders overstappen naar landbouw kan worden gesubsidieerd.

In de toelichting van de voorgenomen wetswijziging staat dat de overheid over de wijziging afspraken heeft gemaakt met de sector van veehouders. Bij het opstellen van de wetswijziging is echter verzuimd om andere betrokkenen te onderkennen. Die belanghebbenden moeten dus alsnog worden uitgenodigd om te reageren, voordat de wijziging definitief kan worden en om (de schijn van) een partijdige overheid te voorkomen. Op zijn minst moeten marktpartijen die de specifieke belangen van het milieu en in het bijzonder dieren behartigen actief worden betrokken bij wijzigingen van wetten die nota bene het milieu en dieren aangaan.

In de toelichting van de wetswijziging wordt een verdeling van een verantwoordelijkheid tussen de overheid en veehouders benoemd. Die verantwoordelijkheid moet nader worden gespecificeerd. Ook moet worden gespecificeerd wat de (financiële) verhouding is tussen de overheid en de (veehouder)sector en uitgelegd waarom een overheid überhaupt zou moeten meebetalen aan schadelijke gevolgen van een specifieke for-profit sector.

Aanvullend op de heffing, moet er een boete worden gelegd op het onvoldoende voorkomen en bestrijden van dierziekten. Zo'n boete moet hoog genoeg zijn om het handhaven

(controleren en boetes opleggen) volledig te financieren, moet voldoende afschrikwekkend zijn en moet afhankelijk zijn van veroorzaakte dierenleed.

Tallose dieren moeten lijden en sterven wanneer megastallen uitbranden. Desbetreffende veehouders mogen niet in herhaling kunnen vallen en moeten dus alleen nog mogen overstappen op landbouw.

Wanneer transportwagens met dieren bijvoorbeeld omvallen, dan verongelukken die dieren. De wetswijziging moet dus ook tegen die (vaak voorkomende) gevallen optreden. Veehouders krijgen hierdoor een belang bij het borgen van de diergezondheid over de HELE keten; niet alleen in een hok op een erf, maar ook tot in een slachtruimte elders. De scope van de wetswijziging moet uitbreiden, zodat veehouders ook voor diens transporteurs en hun andere toeleveranciers/ onderaannemers verantwoordelijk worden voor diergezondheid.

De wetswijzigingen moet (bijvoorbeeld middels een gedifferentieerde heffing) zorgen dat veehouders prioriteit geven aan preventie (boven bestrijding) van dierziekten.

De heffing moet echter ook mede worden gebaseerd op:

- de mate waarin een houder dierziekten op een duurzame en biologische wijze voorkomt en bestrijdt.
- de TOTALE kosten die zijn gemoeid met dierziekten, dus inclusief de INDIRECTE kosten die veehouders met dierziekten veroorzaken. Preventie- en bestrijdingsmiddelen (zoals supplementen, vaccins, hormonen, antibiotica en andere medicatie) belasten (al dan niet vertraagd en voor een langere periode) het gemeenschappelijke milieu en schaden dus de algemene gezondheid van mensen, dieren, insecten en andere levende wezens op aarde. Ook de extra milieuvervuiling als gevolg van het afvoeren van (preventief) geruimd vee moet worden meegerekend dus. De heffing moet zowel de onmiddellijke als vertraagde impact op de natuur meewegen (denk aan: investeringen in kraanwaterfiltering, gevolgen van bacteriële resistentie, inslepen van exotische ziekten, verontreinigde lucht, hoger ziekteverzuim, etc.).
- de leefoppervlakte per dier per houder, niet alleen omdat dit de ontwikkeling van (besmettelijke) dierziekten beïnvloedt.
- het aantal dieren die ter ziektepreventie of -bestrijding zijn geruimd.
- de levenskwaliteit van een dier, aangezien dit de ontwikkeling van dierziekten beïnvloedt.
- hoe vaak en hoe lang dieren ziek zijn.
- de mate waarin een veehouder dieren forceert sneller te groeien (en dus hierdoor dierziekten riskeert). Het aan dieren toedienen van groeihormonen (en het dus zulke ziekmakende middelen verwerken in de menselijke voedselketen) wordt hiermee beperkt ook.
- de kosten die t/m 2019 zijn/ worden gemaakt voor ziekten van rundvee. Toekomstige houders van andere diercategorieën mogen niet onevenredig worden belast met verleden kosten van rundveehouders. Er is geen grond om specifiek rundveehouders te bevoordelen voor de schade die die veroorzaak(t)en.

De heffing moet niet worden beperkt met plafondbedragen, omdat anders de gemeenschap (inclusief het groeiende aanzienlijke deel dat geen of een strijdig belang heeft in de veesector) moet opdraaien voor mogelijke kosten boven die plafonds. De overheid heeft niet als taak om bedrijfsrisico's (van bijvoorbeeld veehouders) over te nemen.

De heffing en eventuele plafondbedragen moeten jaarlijks (met terugwerkende kracht) worden gecorrigeerd, volgens een CBS-index voor een algemene of anders een meer relevante prijsinflatie.

Als belanghebbenden (bijvoorbeeld uit internationale concurrentie overwegingen) relevante uniforme regels binnen de EU wensen, dan moet een deel van de heffing tevens worden gereserveerd voor de (kostbare) vertegenwoordiging in en deelname aan de EU.

Aan de diercategorieën moet de categorie 'overige soorten dieren' worden toegevoegd, zodat elke exploitant van productiedieren worden belast. De heffing moet gelden voor alle veehouders; niet alleen voor houders van diercategorieën met dierziekten die binnen Europa bestrijdingsplichtig zijn bijvoorbeeld.

Bij de beoordeling van welke dierziekten middels de heffing moeten worden voorkomen en bestreden, moet ook (naast de statistische waarschijnlijkheid) de potentiële impact van een dierziekte worden meegewogen. Een overzicht van de afwegingen (lees: een risicomatrix) moet worden toegevoegd aan de wetswijziging of diens toelichting.

Ook moet een reservering worden gemaakt voor eventuele nieuwe (nu nog niet voorkomende, maar redelijkerwijs te verwachten) dierziekten.